

זְכוֹר וּנְקָבָה בַּתּוֹאֵר וּבַפְּעִיל

אָנִי
חֲמוּדָה.

דְּרוֹשׁ, דְּרוֹשָׁה, יְנַקֵּה אוֹ תְנַקֵּה - הֵם פְּעִילִים.
חֲרוּץ, חֲרוּצָה, אַחְרָאִי אוֹ אַחְרָאִית - הֵם תּוֹאֵרִים.

אָנִי
חֲמוּד.

כְּמוֹ בִשְׁם עֵצִים, גַּם בַּפְּעִילִים וּבַתּוֹאֵרִים, בֵּין זְכוֹר לְנְקָבָה יֵשׁ הַבְּדִלִים!

יֵשׁ לְהִתְאִים אֶת לְשׁוֹן הַתּוֹאֵר וְהַפְּעִיל לְשֵׁם הָעֵצִים אֵלָיו הֵם קְשׁוּרִים.

שם עצם תואר פועל

לְדַגְמָה: הַיֵּלֶד הַטּוֹב מְסַדֵּר אֶת הַחֹדֶר. - לְשׁוֹן זְכוֹר

הַיֵּלְדָה הַטּוֹבָה מְסַדֶּרֶת אֶת הַחֹדֶר. - לְשׁוֹן נְקָבָה

1. לְמִי זֶה מִתְאִים?

צַבְעוּ פְּעִילִים וְתּוֹאֵרִים הַמִּתְאִימִים לְזְכוֹר - בְּצַבֵּעַ תְּכֵלֶת (7), וְלְנְקָבָה - בְּנֹרָד (7).

מְהִיר

שׁוֹאֵלֶת

שְׁלֵמֶת

מַחְכָּה

מְכַבֶּדֶת

קוֹרָא

תְּבַקְשִׁי

מְתוֹק

נְמַצֵּאת

חֲלָבִית

צְהַבָּה

חֲשַׁבְתָּ

מְדִיק

נִכְנָס